

**ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ
ΠΩΣ ΗΛΘΑΝ ΕΙΣ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑΝ**

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΚΣτ' κατάλοιπον περιέχει δύο ἀντίγραφα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10073 κώδικος τοῦ Λονδίνου¹. Τὸ πρῶτον τούτων ἀρχεται ὡς ἐξῆς:

«Λον. Cod. 10,073 ιε' αἰῶνος ἐπὶ γάρτου περιέχων διαφόρους λόγους καὶ μαρτύρια ἁγίων.
φύλλ. 298 α

Μηνὶ ὀκτωβρίῳ κζ' διήγησις περὶ τῶν Ἰβήρων πῶς ἤλθαν εἰς θεογνωσίαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐν ἁγίοις μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου γυνή τις ἀλχημάτως ἀπαχθεῖσα εἰς τοὺς Ἰβήρας»

Τὸ δὲ δευτέρον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος φύλλ. 306i α

Μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς ε'

Βασιλέως Λέοντος τοῦ μεγάλου

Τῷ ὀκτακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς τοῦ μεγάλου Λέοντος βασιλείας πέμπτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνᾶς περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.»

Περὶ τοῦ δευτέρου τῶν ἔργων τούτων ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τῷ ΙΣτ' τόμ. τοῦ Ν. Ἑλλ. τεύχει Α' σ. 22 ἔ. ἐνθα περιγράφεται τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΚΑ' κατάλοιπον τοῦ Λάμπρου. ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχεται τὸ αὐτὸ κείμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος 10073 φύλλ. 306α—306β ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐν ἔτει 725 μ. Χ. ἐκρηξίς τοῦ ἐν Θήρᾳ ἡραιστειδίου». Εἶνε φανερόν ὅτι τὸ πρωτόγραφον εἶνε τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλοίπῳ ΡΚΣτ' ἐξ οὗ

¹ Ἡ ἀντιγραφή ἔχει γινεῖν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Λάμπρου, ὅστις ἐν τῷ περιθωρίῳ ἔχει σημειώσει τὰς διαφόρους ἐσφαλμένας γραφὰς τοῦ κώδικος καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας διορθώσεις.

ἀντεγράφει τὸ κείμενον ἔπειτα προστεθείσης τῆς ἐπιγραφῆς «Ἡ ἐν ἔτει 725 μ.Χ. ἐκρήξισ τοῦ ἐν Θήρῃ ἡρμιστείου». Ἐνθα ἀνωτέρω ὑπεδείχθη ὅτι τὸ κείμενον τοῦτο δὲν εἶνε ἀνέκδοτον καὶ ὅτι ὁ Λέων ὁ μέγας δὲν εἶνε ὁ Λέων ὁ Ἰσαυρος ἀλλ' ὁ Λέων ὁ Θράξ. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων εἶνε περιττὴ ἡ ἐκδόσις τοῦ κειμένου τούτου.

Περὶ δὲ τοῦ πρώτου παρατηρῶ τὰ ἀκόλουθα·

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ἔχει σημειώσει ὁ Λάμπρος διὰ μο-
λυβδίδος «Πρβλ. Σωκράτους ἐκκλ. Ἱστορ. I, 20 Σωζομ. II, 70».
Ἐθεώρει λοιπὸν τὸ κείμενον ἀνέκδοτον καὶ παρέπεμπε εἰς τὸν
Σωκράτη καὶ Σωζόμενον. Τὸ κείμενον ὁμως τοῦτο εἶνε ἐκδε-
δομένον, εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς Μηναίοις (πρβλ. 27 Ὀκτω-
βρίου), εἰς ἀπλουστέραν δὲ γλῶσσαν εἰς τὸν Συναξαριστὴν τοῦ
Νικολδήμου Ἀγιορείτου.

Κ. Ι. Δ.